

Казки про тварин

Чому вовк не схотів собачого життя

Чому вовк не схотів собачого життя

Вовк став таким худим, що сам себе лякався, коли побачить свій худий зад. Одного разу він зустрівся в лісі з собакою. Собака була здорова і жирна. «Такому би мені треба бути»,— подумав він. Жалко йому було дивитися на собаку. Він зразу б її розірвав, але не дозволяло одно. Він був до того худий, що приласкався до собаки та й каже.

— Коли ж мені бути хоть раз у житті таким жирним, як ти!

— То залежить від тебе, мій друже! Коли хочеш бути таким, як я, то залишай цей дикий ліс і ходи зі мною. В цьому лісі ти приречений на голодну смерть.

— Що я у вас буду робити?

— Майже нічого. Будеш тільки гавкати на людей та старців і любити хазяїна. За все то одержиш від хазяїна остатки від обіду, кісточки баранячі, свинячі, а то й курячі. Чуєш, який вкусний обід? Крім того, поласкають і добре слово скажуть.

Погодився вовк та й побіг із псом у собачий рай. Но скоро він побачив у пса на шії обглодану шерсть.

— А що то у тебе на шії, товаришу?

— Та, пустяки!.. Це мені від вірьовки, яку мені надівають на шию. Та це не все так буває.

— Від вірьовки? На шії? Так тебе прив'язують, і ти не можеш гуляти, куди хочеш? — закричав переляканий вовк.

— Ну, не все... А то таке велике діло?

— То таке для мене діло, що не хочу я твоїх кісток смачних і помиїв. Мені свобода миліша всіх багатств у світі, не хочу я твого собачого раю.

Та й побіг вовк знову в свій рідний ліс.